

[Dohrmann]

sig fejl i de i selvangivelsen afgivne oplysninger?»

Skriftlig begrundelse

Uanset hvor enig eller uenig politiske repræsentanter i folketinget kan være om gældende love, kan alle forhåbentlig samles om, at love og forordninger er ens for alle danske statsborgere. På den baggrund findes det derfor foruroligende, når statsskattedirektør Hans Westerberg lørdag den 26. januar 1980 til pressen udtaler, at dette åbenbart ikke er hans opfattelse.

Da det formodes, at ministeren ikke går ind for, at der foregår nogen forskelsbehandling på skatteområdet, anmodes herved om, at statsskattedirektøren bliver vejledt.

Dohrmann (FP):

Jeg vil godt indledningsvis sige, at dette spørgsmål må ministeren ikke betragte som en personlig forfølgelse, det er det slet ikke. Jeg mener ikke, at nogen her i landet overhovedet skal straffes hårdere skattemæssigt, end de bliver i forvejen. Men det, der bekymrer mig – og vi bliver så alligevel nødt til at komme lidt ind på ministerens personlige skattesag – er, at man tilsyneladende ikke agter at behandle skatteyderne ens.

Jeg læste med bekymring lørdag den 26. januar 1980 i såvel B.T., Ekstra Bladet som Jyllands-Posten, at statsskattedirektør Hans Westerberg havde udtalt, at hvis danske skatteydere på baggrund af hr. Hjortnæs' skattesag tror, at de kan stemple deres selvangivelse med et forbehold og derved gardere sig mod efterbetalinger og bøder, så tror de fejl. Det er det, jeg mener er det principielle i hele denne sag, at man begynder at skelne mellem befolkningsgrupper og måske også anlægger politiske betragtninger, hvilket parti man er medlem af o. lign., og det er det, hele denne sag står og falder med, mener jeg. Derfor håber jeg, at ministeren vil belære Hans Westerberg om, at alle skatteydere her i landet naturligvis skal behandles ens.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg er ganske enig i, at skatteydere her i landet skal behandles ens, og det er jeg også helt sikker på at statsskattedirektøren mener. Jeg finder bestemt ikke anledning til at belære statsskattedirektøren som ønsket af hr.

Dohrmann i det spørgsmål, han har stillet til mig. Og jeg er helt enig med statsskattedirektøren, når han i TV-Aktuelt den 28. januar i år udtalte, at forbehold med hensyn til selvangivelsens rigtighed er uden betydning; det har jeg jo sagt et par gange i dagens løb.

Dohrmann (FP):

Ja, så forstår jeg alligevel, at skatteydere ikke skal have en ens behandling, for vi har da i hvert fald en enkelt person her i landet, som har taget et forbehold, og som derved er blevet frikendt. Men hvis hele denne sag kan medvirke til, at skatteydere i al almindelighed får en mere rimelig behandling, vil det være glædeligt, for når folk tager et forbehold, er det jo ikke, fordi de har prøvet at snyde, i hvert fald ikke i de fleste tilfælde. Så er det simpelt hen, fordi vi har nogle skatte-regler, som er så indviklede og så snørklede, at folk ikke kan forstå dem, og derfor bliver der taget forbehold.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 360

8) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:

Glensgård (FP):

»Vil ministeren give et skøn over, hvor mange klagesager der er indgået til ligningskommissionerne, skatterådene, landsskatte-retten og ligningsrådet i 1979, og samtidig give et skøn over, hvor mange af disse klagesager der er beregnet i skønsmæssige ansættelser?«

Skriftlig begrundelse

Den gældende skattelovgivning er som bekendt et vildnis af paragraffer. Derfor står en stor del af befolkningen også uforstående over for konkrete skatteproblemer, men hvad der er endnu værre, er, at hundredtusindvis af skatteborgere også stilles over for, at de skal foretage et skøn, når de afgiver ligningsmæssige oplysninger om aftægt, gaver, kørselsudgifter, dag- og udliggerpenge m. v.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Der findes ikke i dag nogen samlet opgørelse over, hvor mange klagesager der i 1979 er indgået til ligningskommissionerne, og det følger heraf, at jeg heller ikke kan udtale mig